

[Aksel Møller.]

skattevæsenet have i hånden, bedømme, danne sig et indtryk af, om tallet er fremkommet på naturlig vis eller med ført hånd. Meningen er jo i det hele taget, at den kontrol, skattevæsenet skal udøve, skal udøves i fuld udstrækning overfor disse indkomster såvel som overfor enhver anden indkomst. Resten af det arbejde, skattevæsenet har, er jo i høj grad efterhånden mekaniseret arbejde, man kan sige bortset fra opkrævningen hos dem, der ikke ganske naturligt følger de terminer, som skattededlen pålægger dem at følge, altså restanterne. Men som jeg før nævnte, er der i denne gruppe — i alt fald efter de erfaringer, jeg har — et meget lille antal restanter. Derfor tror jeg ikke, den højtærede minister skal glæde sig over, at han sparer kommunerne for penge; det gør han ikke; han formindsker kommunernes skatteindtægter ved det forslag, han her har stillet, og det var vel også hensigten. Men jeg indrømmer, at formindskelsen er ikke så afgørende, at der kan anføres noget finansielt synspunkt imod den. De principielle synspunkter, jeg havde at fremhæve, fremførte jeg i anden forbindelse.

Nu må man ikke tro — det vil jeg dog lige sige for en ordens skyld — at disse 220 000 kr. i mindre skatteindtægt er det eneste tab, den kommune, jeg har den ære at komme fra, får på den konto. Nej, den får 160 000 kr. til, som den i anledning af dette lovforslag skal betale mere i udligningstilsvaret til København, så vi deler broderligt smerten imellem os; så pudsigt er lovgivningen indrettet; men heller ikke dette synes jeg der er nogen grund til at fortabe sig i, sådan er det nu engang.

Det, som stadigvæk er problemet, er dette, om der med det foreliggende lovforslag kun tilsigtes en ajourføring. I det øjeblik det kun er en ajourføring, er det vel noget, man kan se på i et udvalg.

Axel Sørensen: Det foreliggende lovforslag, der ligesom det tidligere debatterede

lovforslag vedrører kommuneskatten, omfatter de tre hovedstadskommuner: København, Frederiksberg og Gentofte. Det principielle i det er, at man løfter bundgrænsen op fra 1 000 kr. til 1 500 kr. og graduerer lempelsen i beskattningen fra de 1 500 kr. og op til 4 000 kr.

I mit parti vil vi gerne i udvalget se på det foreliggende lovforslag. Vi mener, at hvor der i disse kommuner er familier og mennesker, som med ganske ringe indtægter skal prøve på at komme igennem, og som ingen skatteevne har, vil der være baggrund for at hæve det skattefrie beløb i lighed med, hvad vi har gjort med hensyn til udskrivningsloven for statsskatterne, hvor en del, som ingen skatteevne havde, blev fritaget for statsskattesvarelse.

Det ærede medlem hr. Paabøl sagde, at skatteyderne må betale efter økonomisk evne, og deri vil jeg ikke modsige det ærede medlem, men den økonomiske evne er efter min opfattelse ringe, ja, ganske lig nul, for indtægter mellem 1 000 kr. og 1 500 kr., og vi vil fra mit partis side i udvalget se med velvilje på det fremsatte lovforslag.

Søren Olesen: Mit parti kan også tiltræde det foreliggende lovforslag. Jeg skal dog ikke udtale mig om, hvorvidt bundbeløbet, de 1 500 kr., nøjagtig svarer til det tidligere beløb på 1 000 kr., sådan at der er sket en fuld ajourføring.

Der har været talt lidt om kommunernes tab og besparelser ifølge lovforslaget. Jeg synes jo ikke, når vi tager i betragtning, at indtægterne allesammen er forrykket opad og derved i virkeligheden har givet kommunerne — det gælder også staten — ret forøgede indtægter, fordi progressionen kom til at virke for flere og flere skatteydere, at man så kan være bekendt at stå og tale om, at kommunen og ligeledes staten vil få visse vanskeligheder her; man har jo fået betydelig højere indtægter ved den indtægtsforskydning, der er sket, end man ville have fået, hvis indtægterne havde ligget fast. Jeg synes derfor, at der ikke kan være